

รายงาน

การเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา WESR Weekly Epidemiological Surveillance Report

ประจำสัปดาห์

สำนักโรคติดต่อ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข / Bureau of Epidemiology, Department of Disease Control, Ministry of Public Health

ISSN 0859-547X http://epid.moph.go.th/weekly/w_2551/menu_wesr51.html

ปีที่ ๓๕ ฉบับที่ ๑๖ : ๒๔ เมษายน ๒๕๕๑ Volume 39 Number 16 : April 24, 2008

สัปดาห์ที่	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙	๒๐	๒๑	๒๒	๒๓	๒๔	๒๕	๒๖
จำนวนจังหวัดที่ส่ง	๖๐	๕๘	๖๗	๖๘	๖๖	๖๗	๗๐	๖๗	๗๒	๖๖	๖๗	๖๘	๖๖	๖๕	๖๑	๗๐										

สัปดาห์ที่ ๑๖ ระหว่างวันที่ ๑๓ - ๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

จังหวัดส่งข้อมูลรายงานโรคเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาเร่งด่วนทันตามกำหนดเวลา ๗๐ จังหวัด ร้อยละ ๙๒.๑๑

การระบาดของโรคหนองใน ในนักเรียน นักศึกษา พื้นที่อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน เดือนมกราคม 2550

การสอบสวนทางระบาดวิทยา Epidemiology of Gonorrhoea in student at Wiangsa District, Nan Province, January 2007.

สุรเดช บุญเวทย์* Suradech Boonyavej* พีระพล เพ็องฟู* Peerapon Fueangfoo* สุกลักษณ์ นันทาวาส* Supalak Nantawas* เพชรรา สารเดือนแก้ว* Petchara Santhuanakawe* เตือนใจ ใจจะดี* Tuanjai Jaijadee* ปกาดา ชรรณบุญรัตน์* Papada Tummanoonrat* บรรจง จันทร์อินทร์** Bunjong Janin* มณูศิลป์ ศิริมาตย์*** Manoosin Sirimart***

*โรงพยาบาล เวียงสา *Wiangsa Hospital, **สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเวียงสา **Wiangsa District Health office

*** สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน่าน ***Nan Provincial Health office

✉orapans@health.moph.go.th

ความเป็นมา

เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2550 ทีม SRRT อำเภอเวียงสา ได้รับแจ้งทางโทรศัพท์จากแผนกผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาลเวียงสา พบผู้ป่วย 1 ราย เข้ารับการรักษาด้วยอาการปัสสาวะแสบขัดมีหนองไหลจากท่อปัสสาวะ แพทย์สงสัยเป็นโรคหนองใน ทีม SRRT ออกสอบสวนโรคในระหว่าง วันที่ 1 - 31 มกราคม 2550

วัตถุประสงค์

1. เพื่อยืนยันการวินิจฉัยและการระบาดของโรค
2. เพื่อศึกษาวิทยาการระบาดตามลักษณะบุคคล เวลา สถานที่
3. เพื่อหาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์หรือเอื้อต่อการระบาดของโรค
4. เพื่อยุติการระบาดและควบคุมป้องกันโรค

วิธีการศึกษา

เป็นการศึกษาระบาดวิทยาเชิงพรรณนา (Descriptive Epidemiology) ประชากรศึกษาในครั้งนี้คือ ผู้ป่วยในเขตอำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน ตามนิยามผู้ป่วย

นิยาม “ผู้ป่วยโรคหนองใน” หมายถึงผู้ที่มีอาการ ปัสสาวะ

แสบขัด มีหนองไหลออกจากท่อปัสสาวะ หรือตกขาว หรือ มีอาการอักเสบวมแดงที่อวัยวะเพศ และมีผลตรวจยืนยันจากห้องปฏิบัติการ ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคหนองในจากโรงพยาบาลทุกคน ในเขตอำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน ช่วงระหว่างวันที่ 1 - 31 มกราคม 2550

ผลการศึกษา

พบว่าผู้ป่วยทั้งหมด 8 ราย ทุกรายมีผลยืนยันทางห้องปฏิบัติการจากการตรวจชั้นสูตรด้วยวิธีนำหนองมาย้อมหาเชื้อ (Gram stain) และผู้ป่วยทุกคนมีอาการเข้าได้กับโรคหนองใน คือ มีหนองไหล หรือตกขาวจากอวัยวะเพศ ร้อยละ 100 ปัสสาวะแสบขัด ร้อยละ 85.7 อวัยวะเพศบวมแดง ร้อยละ 42.8 จากผลการตรวจชั้นสูตรทางห้องปฏิบัติการและอาการของผู้ป่วยจึงยืนยันได้ว่ามีผู้ป่วยด้วยโรคหนองในตามการวินิจฉัยจริง

ยืนยันการระบาด จากการวิเคราะห์ค่าทางสถิติข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี ของพื้นที่อำเภอเวียงสาเกี่ยวกับการเจ็บป่วยด้วยโรคหนองใน พบว่า ทั้งในช่วงเวลาเดียวกันของทุกปีไม่มีการป่วยด้วย

สารบัญ

◆ การระบาดของโรคหนองใน ในนักเรียน นักศึกษา พื้นที่อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน เดือนมกราคม 2550	273
◆ กฎอนามัยระหว่างประเทศ : สถานการณ์ระดับโลกและระดับภูมิภาค	277
◆ สรุปการตรวจข่าวของโรคริรอบสัปดาห์ สัปดาห์ที่ 16 ระหว่างวันที่ 13 -19 เมษายน 2551	279
◆ สรุปสถานการณ์เฝ้าระวังใช้หัตถ์คนประจำสัปดาห์ สัปดาห์ที่ 16 ระหว่างวันที่ 13 -19 เมษายน 2551	280
◆ ข้อมูลรายงานโรคเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาเร่งด่วนประจำสัปดาห์ สัปดาห์ที่ 16 ระหว่างวันที่ 13 -19 เมษายน 2551	281

โรคดังกล่าวและตลอดระยะเวลา 5 ปี ซ้อนหลังไม่มีผู้ป่วยแม้แต่รายเดียว จึงยืนยันว่าการระบาดของโรคหนองใน ช่วงวันที่ 1 - 31 มกราคม 2550 จริง

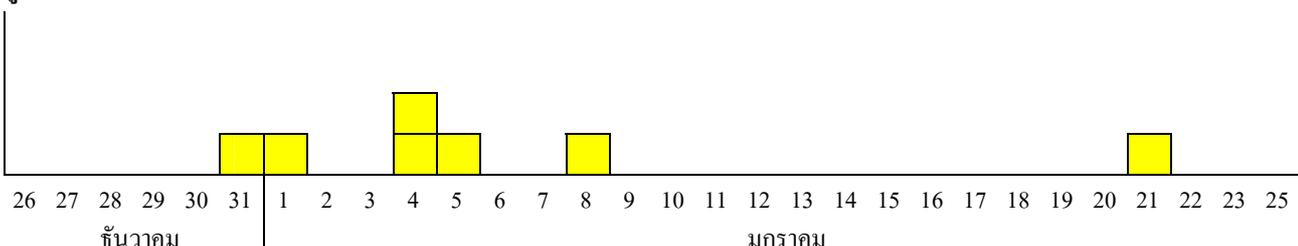
ข้อมูลทั่วไป

อำเภอเวียงสาเป็นอำเภอที่มีขนาดพื้นที่ใหญ่ที่สุดในจังหวัดน่าน อยู่ห่างจากอำเภอเมืองน่าน 25 กิโลเมตร การคมนาคม สะดวก มีประชากรประมาณ 70,500 คน แบ่งการปกครองออกเป็น 17 ตำบล ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนตำบล 15 แห่ง เทศบาลตำบล 1 แห่ง มีโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ จำนวน 1 แห่ง เป็นแบบสหศึกษามีนักเรียนประมาณ 1,500 คน มีวิทยาลัยการอาชีพ 1 แห่ง ประกอบด้วย นักศึกษา ประมาณ 1,000 คน เป็นแบบสหศึกษาเช่นกัน และนอกจากนั้นยังมีสถานศึกษาอีกหลายแห่ง ที่จัดการศึกษาสำหรับวัยรุ่น มีสถานบริการทางด้านสุขภาพกระจายอยู่ทุกตำบล ประกอบด้วย โรงพยาบาลชุมชน 1 แห่ง สถานีอนามัย 26 แห่ง

การศึกษาระบาดวิทยาเชิงพรรณนา

พบผู้ป่วยทั้งหมด 8 ราย เป็นชาย ร้อยละ 75 หญิง ร้อยละ 25 อายุต่ำสุด 14 ปี สูงสุด 23 ปี ผู้ป่วยทั้งหมดยังเป็นนักเรียนนักศึกษา ผู้ป่วยรายแรกเริ่มมีอาการ วันที่ 31 ธันวาคม 2549 หลังจากมีเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้ายวันที่ 27 ธันวาคม 2549 รายสุดท้ายเริ่มมีอาการ วันที่ 21 มกราคม 2550 หลังจากมีเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้าย วันที่ 7 มกราคม 2550 ระยะฟักตัวเฉลี่ย 5.43 วัน ดังรูปที่ 1 และ 2 จากการสอบสวนทางระบาดวิทยาของโรคหนองในครั้งนี้ พบว่าการระบาดของโรคเป็นแบบแพร่กระจายจากคนป่วยสู่คนปกติ (Person-to-person Transmission) ด้วยการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่สวมถุงยางอนามัย โดยมีหญิงวัยรุ่นอายุ 15 ปี*** ไม่สามารถระบุได้ว่าได้รับการแพร่เชื้อมาจากใคร เป็นผู้แพร่เชื้อไปยังเพื่อนชาย จำนวน 6 คน ชายแปลกหน้า 1 คน และหนึ่งในเพื่อนชายที่ได้รับเชื้อนำไปแพร่ต่อกับแฟนสาว อีก 1 คน รวมมีผู้ป่วยทั้งหมด 8 ราย ผู้ได้รับการถ่ายทอดเชื้อรายแรกเป็นชายอายุ 23 ปี เริ่มมีอาการป่วย วันที่ 31 ธันวาคม 2549 รายสุดท้ายเป็นหญิง อายุ 18 ปี เริ่มมีอาการ วันที่ 21 มกราคม 2550 ทุกรายมีภูมิลำเนาในพื้นที่อำเภอเวียงสา และทุกรายยังเป็นนักเรียนนักศึกษา สาเหตุของการระบาดของโรคหนองในครั้งนี้ คือ เป็นการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่มีการป้องกันโดยการใช้ถุงยางอนามัย เนื่องจากฝ่ายชายเชื่อว่าหญิงวัยรุ่นผู้แพร่เชื้อ ยังเป็นนักเรียนน่าจะมีความปลอดภัย ประกอบกับหญิงวัยรุ่นคนดังกล่าวรูปร่างหน้าตาดีพรณี และยังมีทัศนคติว่าการสวมถุงยางอนามัยเป็นเรื่องของผู้ชาย ใครจะมีเพศสัมพันธ์กับตนเองจะสวมหรือไม่ก็ได้ การสอบสวนโรคครั้งนี้สามารถติดตามผู้สัมผัสได้ทั้งหมด และผู้สัมผัสทุกรายมีการติดเชื้อ ทุกรายได้รับการรักษาหายขาด และเข้าสู่กระบวนการให้คำปรึกษาเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงในการติดเชื้อที่เกี่ยวข้องกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ตามกระบวนการอย่างครบถ้วน ดังรูปที่ 2

รูปที่ 1 จำนวนรายป่วยด้วยโรคหนองใน ตามวันเริ่มป่วย

ผู้ป่วยส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในตำบลอำเภอเวียงสา 5 ราย ร้อยละ 62.5 รองลงมาคือ ตำบลกลางเวียง และตำบลทุ่งศรีทอง เท่ากับ 2 ราย และ 1 ราย ร้อยละ 25 และ 12.5 ตามลำดับ

การศึกษาสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมเสี่ยง

ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ผู้ป่วยทุกรายเรียนรู้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์จากสื่อ VCD และหนังสือโป๊ ผู้ป่วยทุกรายไม่เคยเปิดฝอยหรือปรึกษาปัญหาทางเพศกับผู้ปกครอง

ด้านพฤติกรรม พบว่า ผู้ป่วยทุกราย มีพฤติกรรมเสี่ยงมากต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กล่าวคือ มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยที่สุด 11 ปี สูงสุดอายุ 16 ปี บุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่เป็นแฟนร้อยละ 50 รองลงมาเป็นเพื่อน ร้อยละ 25.0 เป็นคนรู้จัก คนแปลกหน้า เท่ากัน ร้อยละ 12.5 ตามลำดับ เหตุจูงใจในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ส่วนใหญ่จากการดู VCD /อ่านหนังสือโป๊ ร้อยละ 75 เหตุจูงใจจากการมีเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้ายก่อนป่วย ส่วนใหญ่ จากการเมาสุรา ร้อยละ 62.5 พฤติกรรมการป้องกันโรค ใช้ถุงยางอนามัยเป็นบางครั้ง ร้อยละ 62.5 ไม่เคยใช้เลย ร้อยละ 37.5 สาเหตุที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัย พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้เตรียมพร้อมสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 62.5 รองลงมา ไม่อยากใช้ ร้อยละ 25.0 และหายาก ร้อยละ 12.5

ด้านความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัย ผู้ป่วยทุกราย (ร้อยละ 100) ทราบว่าถุงยางอนามัยสามารถป้องกันโรคทางเพศและการตั้งครรภ์ได้

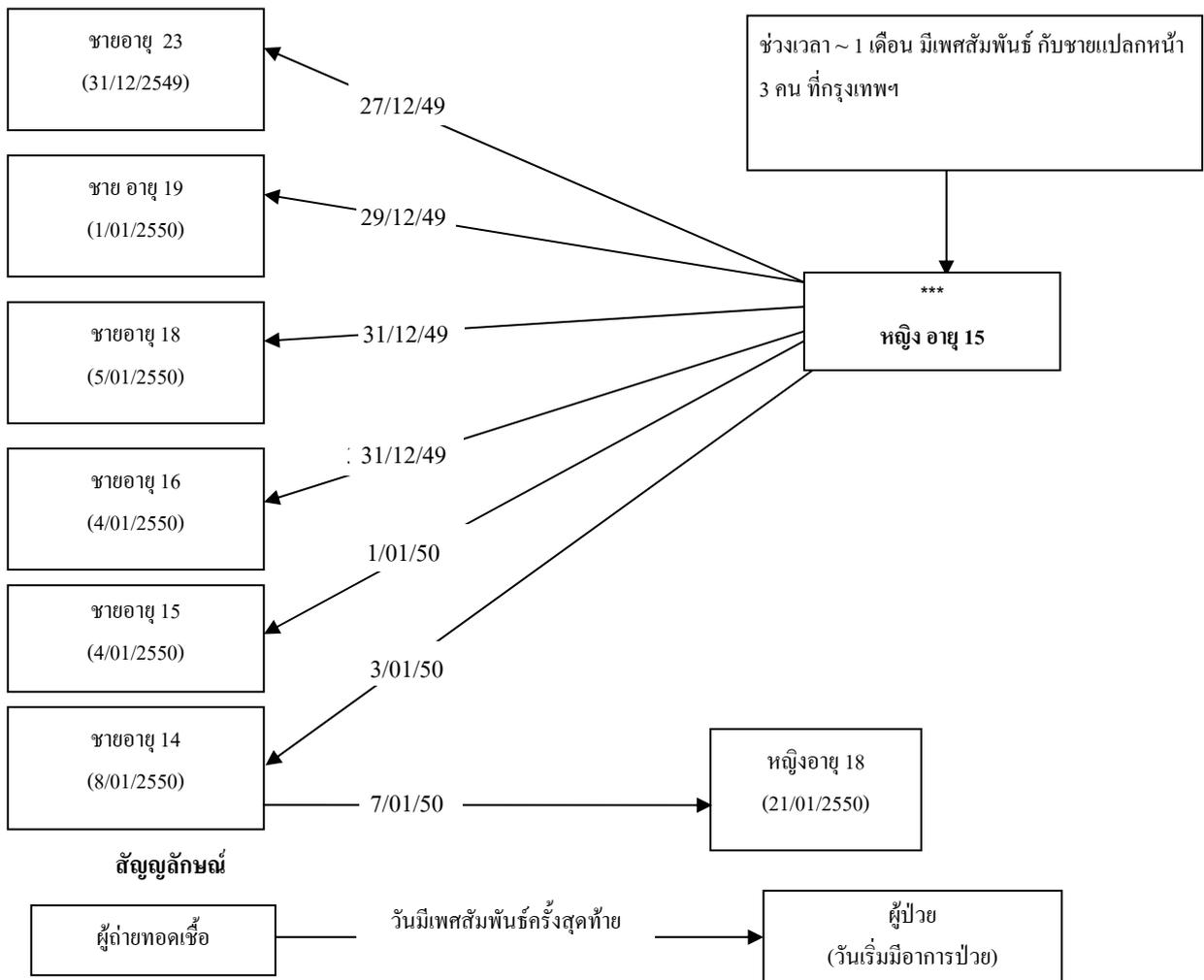
การป้องกันควบคุมโรค

1. ให้การรักษาขั้นหายขาดแก่ผู้ป่วยและผู้สัมผัสที่ติดเชื้อทุกราย
2. ให้สุศึกษาเชิงรุกแก่กลุ่มเป้าหมาย ทุกสถานศึกษาเน้นเรื่องการเพศศึกษา โดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย ภายใต้โครงการ “รักในวัยใส ที่ปลอดภัย แลงคงาม”
3. เพิ่มโอกาสในการเข้าถึงบริการด้านการให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์ผ่านการประชาสัมพันธ์ทางสื่อวิทยุชุมชน
4. กระจายถุงยางอนามัยให้มีความครอบคลุม และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายโดยสะดวก
5. ดำเนินกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ ในโรงเรียนมัธยม 4 แห่งและวิทยาลัยการอาชีพ 1 แห่ง

สรุปผลการสอบสวน

การสอบสวนโรคหนองใน ในกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา ครั้งนี้ พบว่ามีผู้ป่วยด้วยโรคหนองในจริง จำนวน 8 ราย ผู้ป่วยทุกรายมีอาการปัสสาวะแสบขัด มีหนองไหลทางท่อปัสสาวะ และทุกรายมีผลยืนยันทางห้องปฏิบัติการ เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี พบว่ามีจำนวนผู้ป่วยสูงกว่าค่ามัธยฐานอย่างชัดเจน จึงสรุปว่ามีการระบาดของโรคจริง เมื่อพิจารณาระบาดวิทยาตามลักษณะบุคคลพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 6 ราย (ร้อยละ 75) เป็นหญิงจำนวน 2 ราย

แผนภูมิที่ 2 การถ่ายทอดเชื้อจำแนกตามวันที่ ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้าย ก่อนมีอาการป่วย

(ร้อยละ 25) ผู้ป่วยอายุต่ำสุด 14 ปี อายุสูงสุด 23 ปี ทุกรายยังอยู่ในสถานะนักเรียนนักศึกษา ผู้ป่วยรายแรกเริ่มมีอาการเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2549 รายสุดท้ายเริ่มมีอาการวันที่ 21 มกราคม 2550 ตำบลที่มีผู้ป่วยสูงสุดคือ ตำบลอ่าวนาโหลย มีผู้ป่วย 5 ราย (ร้อยละ 62.50) รองลงมา คือ ตำบลกลางเวียง และตำบลทุ่งศรีทอง มีผู้ป่วย 2 ราย และ 1 ราย ร้อยละ 25 และร้อยละ 12.50 ตามลำดับ ปัจจัยที่เอื้อต่อการระบาดของโรคหนองในครั้งนี้ คือ การเข้าไปไม่ถึงการบริการถุงยางอนามัย การปลุกเร้าจากสิ่งแวดล้อม สื่อลามกอนาจาร และการมีเมเสสุรา

วิจารณ์

จากสถานการณ์การระบาดของโรคหนองในครั้งนี้ซึ่งผู้ป่วยทั้งหมดยังอยู่ในสถานภาพของนักเรียนนักศึกษา บ่งบอกถึงความไม่มีประสิทธิภาพ ในการจัดระบบการศึกษาตั้งแต่ต้น และความล้มเหลวของสถาบันครอบครัว เนื่องจากพฤติกรรมของผู้ป่วยเป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่เกิดจากขาดความตระหนักในด้านความปลอดภัยของชีวิต การกลับมาระบาดของโรคหนองในซึ่งห่างหายไปเป็นระยะเวลานานนับ 10 ปี น่าจะเป็นประเด็นที่ควรนำมาวิเคราะห์ถึงสาเหตุ และน่าจะเป็นสัญญาณเตือนภัยเกี่ยวกับปัญหาเอดส์ที่อาจทวีความรุนแรงขึ้นในอนาคตอันใกล้นี้ การสอบสวนโรคในครั้งนี้ประสบความสำเร็จได้สืบเนื่องจากการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์

มือถือที่มีความสะดวก สามารถติดตามผู้สัมผัสจากเบอร์โทรศัพท์ที่ผู้ป่วยมอบให้ แล้วค่อยสร้างความเข้าใจและความไว้วางใจจนผู้สัมผัสยอมรับบริการ เริ่มจากการให้คำปรึกษาแล้วจึงมีการนัดหมายเพื่อรับบริการตรวจรักษา

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาคั้งนี้

1. ควรมีการทบทวนเรื่องการบรรจุหลักสูตรเพศศึกษาในโปรแกรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมและสามารถนำมาปรับใช้ได้ในชีวิตจริง
2. หน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่ในเรื่องการป้องกันควบคุมโรคเอดส์ควรที่จะมีการทบทวนและปรับกลยุทธ์ในกระบวนการสุขศึกษา
3. รูปแบบการกระจายถุงยางอนามัยในลักษณะต่างๆ อาจไม่ครอบคลุมและสอดคล้องกับสภาพพื้นที่ การต่อต้านแนวคิดเรื่องการติดตั้งถุงยางอนามัยแบบหยอดเหรียญในสถานศึกษาหรือสถานที่ใกล้เคียงควรได้รับการทบทวนใหม่เพื่อให้ทันต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน

ในการศึกษาคั้งต่อไป

หากมีการศึกษาในคั้งต่อไปควรมีการประเมินความรู้ของกลุ่มนักเรียนนักศึกษาตลอดถึงศึกษาบทบาทของครอบครัวต่อการป้องกันควบคุมโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

สิ่งที่ท้าทาย

ควรมีการศึกษาสถานการณ์โรคหนองในเชิงลึกและในภาพกว้างต่อไป

- สถานการณ์ภาพใหญ่
- แนวโน้มปัญหา
- ปัจจัยที่มีผลต่อการแพร่ระบาด

- โรคหนองในเป็นหนึ่งใน Re - Emergent Disease ที่น่ากลัวหรือไม่
- ควรรับมือกับสถานการณ์โรคหนองในในอนาคตถ้ากลับมาระบาดซ้ำ (รวมถึงSTD อื่นด้วย)
- หน่วยงานรับผิดชอบในอนาคตควรเป็นใคร?

ข้อจำกัดและปัญหา

1. การสอบสวนโรคในครั้งนี้ ต้องทำด้วยความรอบคอบระมัดระวัง เนื่องจากเกี่ยวข้องกับการรักษาความลับตามมาตรฐานการให้บริการ และยังไม่ชัดเจนว่าจะก่อให้เกิดการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลได้
2. มีความยากลำบากในการสอบสวน การค้นหาผู้สัมผัส และการติดตามการรักษาเนื่องจากผู้ป่วยไม่ให้ความร่วมมือ เพราะคิดว่าเป็นเรื่องน่าอาย ต้องมีการนัดหมาย ณ สถานที่ ที่กลุ่มเป้าหมายคิดว่าปลอดภัยจากการถูกเปิดเผยเท่านั้น ต้องใช้โทรศัพท์มือถือนัดหมายนอกสถานที่ เช่น ช้างสนามฟุตบอล ร้านอาหาร ลานจอดรถ

ประโยชน์ที่ได้จากการสอบสวนโรคในครั้งนี้

ความรู้ที่ได้จากการสอบสวน

1. ทราบสาเหตุของการไม่ใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ของผู้ป่วยว่าเกิดจากการไม่สามารถเข้าถึงบริการ (การจำหน่าย จ่าย แจก ซื่อ ขาย) ถุงยางอนามัย ไม่มีความสะดวก
2. ผู้ป่วยไม่สามารถปรึกษาปัญหาเรื่องเพศและเรื่องการเงินเกี่ยวกับเรื่องเพศกับครอบครัวและสถานศึกษาได้
3. ผู้ป่วยยังมีทัศนคติที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัย ฝ่ายชายคิดว่าไม่ควรใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิงที่ยังเป็นนักเรียนและอายุน้อย และเกรงว่าจะเป็นการไม่ให้เกียรติกับเพื่อนหญิง นอกจากนี้ฝ่ายหญิงจะเรียกร้องให้ใช้ สำหรับฝ่ายหญิงมีทัศนคติว่าการเป็นธุระจัดหาถุงยางอนามัยควรเป็นหน้าที่ของฝ่ายชาย

จากการสอบสวนโรคในครั้งนี้ได้นำไปสู่การใช้ประโยชน์เพื่อป้องกันควบคุมโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่กว้างขวางและครอบคลุมมากยิ่งขึ้นดังนี้

1. นำผลการสอบสวนบรรจุเป็นวาระพิจารณาในเวทีประชุมหัวหน้าส่วนราชการระดับอำเภอ ส่งผลให้
 - 1.1. เกิดรูปแบบการกระจายถุงยางอนามัยที่เหมาะสมครอบคลุม มีการจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในสถานศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาล มีการติดตั้งตู้ถุงยางอนามัยหยอดเหรียญเพิ่มครอบคลุมทุกตำบลในเขตอำเภอเวียงสา

- 1.2. เปิดคลินิกบริการให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์ ที่โรงพยาบาลเวียงสา

1.3. มีการบรรจุหลักสูตรการสอนเพศศึกษาในสถานศึกษาภายใต้ความร่วมมือระหว่างโรงพยาบาลเวียงสาและสถานศึกษาในพื้นที่ มีการเปิดคลินิกการให้คำปรึกษา ทั้งรายกลุ่มและเฉพาะรายในสถานศึกษา

2. นำผลการสอบสวน นำเสนอผู้บริหารสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน่านในวาระเสนอเพื่อทราบ (รายงานสถานการณ์การเฝ้าระวังโรคติดต่อ งานระบาดวิทยา) ประชุมคณะกรรมการวางแผนประเมินผลระดับจังหวัด

2.1. มีนโยบายเร่งรัดให้สถานบริการสาธารณสุขทุกระดับเฝ้าระวังโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หากพบผู้ป่วยให้ดำเนินการสอบสวนและควบคุมป้องกันให้ครบถ้วน และเน้นการให้สุขศึกษาแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง มีการประสานกับหน่วยงานสังกัดกระทรวงศึกษาธิการระดับจังหวัด เพื่อพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องตามข้อเสนอแนะข้างต้น

2.2. กลุ่มงานสนับสนุนวิชาการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน่าน (งานควบคุมโรคติดต่อ) ได้นำผลการสอบสวนโรค เสนอในเวทีแลกเปลี่ยนการจัดกระบวนการเรียนรู้เพศศึกษาจังหวัดน่าน ผู้เข้าร่วมสัมมนาประกอบด้วย รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ครูแนะแนว ครูผู้สอนเพศศึกษา จาก โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดน่าน จำนวน 7 แห่ง รวม 40 คน

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาทางระบาดวิทยาของโรคหนองใน ในครั้งนี้สามารถลุล่วงตามวัตถุประสงค์ได้ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย ทีมสอบสวนโรค ขอขอบคุณนายแพทย์พิศิษฐ์ ศรีประเสริฐ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดน่าน ที่สนับสนุนการปฏิบัติงาน ขอขอบคุณทีม SRRT ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน่าน ที่สนับสนุนทางด้านองค์ความรู้และผลักดันให้เกิดความสำเร็จในทุกขั้นตอน ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่แผนกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลเวียงสาที่ให้ความร่วมมือในการนัดหมายกลุ่มเป้าหมาย และที่สำคัญยิ่งต้องขอขอบคุณดี ให้แก่ผู้ป่วยที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบข้อซักถาม จนทำให้การสอบสวนโรคในครั้งนี้ประสบความสำเร็จ สมบูรณ์ตามที่ปรากฏ

เอกสารอ้างอิง

1. งานระบาดวิทยา กลุ่มงานพัฒนายุทธศาสตร์สาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน่าน. แนวทางการเฝ้าระวัง สอบสวน และรายงานโรค, น่าน: 2548.
2. ไพบุลย์ โสสุทร. ระบาดวิทยาประยุกต์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2547.
3. สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. นิยามโรคติดต่อประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2546.

